

РЕШЕНИЕ

№ 5

гр. Ловеч, 11.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕН ПЕНОВ

при участието на секретаря ЕЛЕНА ПЕНЧЕВА
като разгледа докладваното от ПЛАМЕН ПЕНОВ Гражданско дело № 20214300100315 по описа за 2021 година

Производството по делото е образувано по искова молба от „Изи Паркет“ ООД, с ЕИК 110530806, със седалище и адрес на управление: с. Б.О., Община Троян, ул. „Зеленика“ № 21 против Р. Й. Д., с ЕГН *****, действащ като частен съдебен изпълнител (ЧСИ) с рег. № *** на Камарата на ЧСИ, с БУЛСТАТ: *****, с адрес на кантората: ***, с която при обективно съединяване са предявени иски за заплащане на следните суми: 28 000 лв. - обезщетение за вреди, причинени на „Изи Паркет“ ООД, вследствие незаконосъобразно принудително изпълнение на ЧСИ Р. Д., ведно със законната лихва от предявяване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата (иск по чл. чл. 441, ал. 1 ГПК, вр. чл. 45 ЗЗД); 8 532,22 лв. - обезщетение за неизпълнение на парично задължение в размер на законната лихва върху 28 000 лв., за периода от 21.05.2018 г. до 21.05.2021 г. (иск по чл. 86, ал. 1 ЗЗД); 4 666,67 лв. - обезщетение за вреди, причинени на „Изи Паркет“ ООД, вследствие незаконосъобразно принудително изпълнение на ЧСИ Р. Д., ведно със законната лихва от предявяване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата (иск по чл. чл. 441, ал. 1 ГПК, вр. чл. 45 ЗЗД, частично предявен от сумата 44 018,84 лв.); 1 422,04 лв. - обезщетение за неизпълнение на парично задължение в размер на законната лихва върху 4 666,67 лв., за периода от 21.05.2018 г. до 21.05.2021 г. (иск по чл. 86, ал. 1 ЗЗД).

От ищеца „Изи Паркет“ ООД се поддържа, че е бил длъжник по изпълнително дело № 92/2014 г. по описа на ЧСИ Р. Д., образувано въз основа на изпълнителен лист от 03.06.2013 г., по ч.гр.д. № 544/2013 г. на РС Троян, по което първоначален вискател е „ВИКО“ ЕООД, че първоначално изпълнителното производство е образувано пред СИС при РС Троян под №

269 по описа за 2013 г. Твърди се, че „Изи Паркет“ ООД е длъжник и по изпълнително дело № 701/2017 г. по описа на ЧСИ Р. Д., с първоначален взыскател Община Троян, че по него се присъединил като взыскател и „Вико“ ЕООД въз основа на издадено от ЧСИ Р. Д. удостоверение от 26.06.2017 г. за задължението на „Изи Паркет“ ООД по изпълнително дело № 92/2014 г. по описа на ЧСИ Р. Д..

Твърди се, че по образуваното изпълнително дело № 269/2013 г. на СИС при РС Троян държавният съдебен изпълнител продал недвижими имоти принадлежащи на „Изи Паркет“ ООД, като с протокол от 09.12.2013 г. обявил наддавателните предложения по насрочената публична продажба и е обявил за купувач „Вико“ ЕООД при цена в размер на 236 113 лв., че след това, по искане на „Вико“ ЕООД производството по принудително изпълнение продължило пред частен съдебен изпълнител Р. Д., при когото е образувано изпълнително дело № 92/2014 г. Посочва се, че по изпълнително дело № 92/2014 г. е извършено разпределение на суми, постъпили от продажба на недвижими имоти на „Изи Паркет“ ООД, че според същото разпределение взыскателят „Вико“ ЕООД дължи довносяне на сума по изпълнителното дело в размер на 137 028,19 лв., че с решение по № 174 от 01.07.2015 г. по в. гр. д. № 243/2015 г. на Апелативен съд Велико Търново, разпределението е отменено, извършено е ново такова и е указано основание чл. 461 ГПК, взыскателят „Вико“ ЕООД да до внесе сума в размер на 146 298,19 лв., съгласно изчисления към 05.03.2014 г. Твърди се, че тази сума е внесена едва през 2019 г., вместо в установения в закона срок (03.08.2015 г.), както и че вместо да обяви проданта за нестана с всички произтичащи от това последици, ЧСИ Р. Д. спира по молба на взыскателя изпълнителното дело и го възобновява само по повод подадена от „Вико“ ЕООД молба за издаване на удостоверение за размера на дълга, което да послужи за присъединяване на същото дружество като взыскател по изпълнително дело № 701/2017 г. по описа на ЧСИ Р. Д..

Твърди се, че при спряно по молба на взыскателя производство по изпълнителното дело № 92/2014 г. и въз основа на издаденото удостоверение по делото, „Вико“ ЕООД е присъединено като взыскател по изпълнително дело № 701/2017 г. по описа на ЧСИ Р. Д.. Посочва се, че в същото изпълнително дело, по молба на „Вико“ ЕООД са предприети действия по принудително изпълнение, изразяващи се в продажба на недвижим имот, собственост на длъжника по изпълнителното дело „ИЗИ ПАРКЕТ“ ООД, съставляващ 1943/3443 ид.ч. от ПИ с идентификатор 03486.24.240 по КК и КР на село Б.О., общ. Троян, обл. Ловеч, заедно с построените в него СГРАДИ с идентификатор 03486.24.240.1, с идентификатор 03486.24.240.2 с идентификатор 03486.24.240.5 и с идентификатор 03486.24.240.6. Твърди се, че „Вико“ ЕООД е обявен за купувач на същите идеални части за сумата от 28 000 лв., че върху тази цена ЧСИ Р. Д. е начислен ДДС в размер на 4 666,67 лв. и че тази сума е включена в протокола за извършеното разпределение от 31.10.2017 г.

От ищеца се поддържа, че ответникът Р. Д., в качеството му на ЧСИ, е допуснал незаконосъобразно принудително изпълнение по двете изпълнителни дела (№ 92/2014 г. и № 701/2017 г.), изразяващо се в: несъобразяване с решение по № 174 от 01.07.2015 г. по в. гр. д. № 243/2015 г. на Апелативен съд Велико Търново, с което съдът е указал на ЧСИ относно размера на дълга и поредността на удовлетворяване на вземанията по изпълнителното дело, както и неизпълнение на задълженията да обяви проданта за нестана, поради липса на довносяне от „Вико“ ЕООД на сумата в размер на 146 298,19 лв. в установения в закона срок (03.08.2015 г.), уважаване искането на „Вико“ ЕООД за спиране на изпълнителното дело; издаване на удостоверение по изпълнително дело № 92/2014 г. с невярно отразяване действителния размер на дълга и в разрез с решение № 174 от 01.07.2015 г. по в. гр. д. № 243/2015 г. на Апелативен съд Велико Търново; допускане въз основа на същото удостоверение присъединяването на „Вико“ ЕООД като взыскател по изпълнително дело № 701/2017 г. по описа на ЧСИ Р. Д. при спряно по молба на същото дружество изпълнително дело № 92/2014 г. и висяща по него публична продан; извършване на две публични продажби по двете изпълнителни дела за погасяване на един и същ дълг на „ИЗИ ПАРКЕТ“ ООД (с възлагане от 20.11.2017 г. на „Вико“ ЕООД на недвижим имот на длъжника за сумата от 28 000 лв. – по изп. д. № 701/2017 г. и с възлагане от 18.02.2019 г. на „Вико“ ЕООД на недвижим имот на длъжника за сумата от 236 113 лв. – по изп. д. № 92/2014 г.), като събраните по тях суми надвишавали многократно дълга на „ИЗИ ПАРКЕТ“ ООД; незаконосъобразно бездействие на ЧСИ Р. Д. по изп. дело № 92/2014 г. за времето от месец декември на 2013 г. (извършване на публичната продан) до 2019 г.; начисляване на ДДС в размер на 4 666.67 лв. при освободена доставка - по публичната продан, извършена по изп. д. № 701/2017 г., въз основа на достигнатата цена от 28 000 лв., с изваждане на сумата от 4 666.67 лв. от разпределението на сумите, постъпили по изпълнителното дело.

От ищеца се поддържа, че в резултат на посоченото в исковата молба поведение на ответника за „ИЗИ ПАРКЕТ“ ООД са настъпили имуществени вреди, изразяващи се в извършено от ЧСИ Р. Д. на взыскателя „Вико“ ЕООД двукратно плащане за един и същ дълг на „ИЗИ ПАРКЕТ“ ООД (несъобразено от ЧСИ прихващане на двете насрещни задължения към деня на извършеното на 01.07.2015 г. разпределение, при което дългът на „ИЗИ ПАРКЕТ“ ООД бил погасен изцяло, но от съдебния изпълнител е издадено удостоверение за неговата наличност, въз основа на което „Вико“ ЕООД е конституирано като взыскател по изпълнително дело № 701/2017 г., в което имотът на „ИЗИ ПАРКЕТ“ ООД е продаден за сумата от 28 000 лв.). От ищеца се поддържа, че в резултат на посоченото в исковата молба поведение на ответника за „ИЗИ ПАРКЕТ“ ООД са настъпили имуществени вреди, изразяващи се в начисляване от ЧСИ Р. Д. на недължим ДДС в размер на 4 666.67 лв. и изключването му от разпределението на сумите, постъпили по изп. д. № 701/2017 г. Според ищеца, от ответника се дължи и обезщетение за

забавено изпълнение върху двете суми (28 000 лв. и 4 666.67 лв.), за периода от 21.05.2018 г. до 21.05.2021 г., които обезщетения също съставлявали имуществена вреда.

В срока по чл. 131 ГПК от ответника Р. Й. Д. е постъпил писмен отговор на исковата молба, в който се правят правоизключващи възражения, основани на следните твърдения и оспорвания: липса на представена от ищеца банкова сметка, по която да му се преведе сумите, за които счита че са му дължими от съдебния изпълнител; оспорване на поддържаната от ищеца незаконосъобразност на изпълнителните действия на ответника по двете изпълнителни дела; оспорване твърдението, че към момента на изготвяне на разпределението и извършване на продажбата „ИЗИ ПАРКЕТ“ ООД не е регистрирано по ЗДДС; оспорване наличието на фактическо и правно основание за третиране като „освободена доставка“ продажбата на 1943/3443 ид.ч. от поземлен имот с идентификатор 03486.24.240.

С писмения отговор от Р. Й. Д. против „Вико“ ЕООД (трето лице помагач) е предявен иск с правна квалификация чл. 59 ЗЗД за заплащане на сумата от 14 503,16 лв., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба до окончателното ☐ изплащане. От ищеца по обратния иск се твърди, че по изп. д. № 92/2014 г., съгласно извършено с решение по № 174 от 01.07.2015 г. по в. гр. д. № 243/2015 г. на Апелативен съд Велико Търново разпределение, като взискател и купувач по извършената публична продажба на имоти, принадлежащи на длъжника, че и по тази продажба „Вико“ ЕООД следвало да довнесе сумата от 146 298.19 лв., че по молба на взискателя „Вико“ ЕООД производството по изпълнителното дело било спряно, че въз основа на издадено удостоверение за размера на дълга по изп. д. № 92/2014 г. „Вико“ ЕООД се присъединило като взискател друго изпълнително дело (№ 701/2017 г. на ЧСИ Р. Д.), по което длъжник е „ИЗИ ПАРКЕТ“ ООД, че по това изпълнително дело № 701/2017 г. е извършена продажба на имоти, принадлежащи на длъжника, че и по тази продажба „Вико“ ЕООД е обявен за купувач при цена от 28 000 лв. Посочва се, че с протокол за извършено разпределение от 31.10.2017 г. е признато правото на „Вико“ ЕООД да получи от продажната цена сумата от 15 165,38 лв. и че с оглед на това дружеството е задължено да довнесе разликата от 12 834,62 лв., че в признатите 15 165,38 лв. влизали разноските на „Вико“ ЕООД по двете изпълнителни дела (№ 92/2014 г. и № 701/2017 г. на ЧСИ Р. Д.), че общият размер на признатите разноси по изпълнително дело № 92/2014 г. е 11 441,53 лв., а признатите такива по разпределението на Апелативен съд Велико Търново са в общ размер на 1 660,53 лв., поради което разликата от 9 781 лв. била намалена от сумата за довносяне, без дружеството („Вико“ ЕООД) да има правно основание за това. Поддържа се, че след възобновяване на производството по изпълнително дело № 92/2014 г., през 2019 г. „Вико“ ЕООД внесло определената с решение № 174 от 01.07.2015 г. по в. гр. д. № 243/2015 г. на Апелативен съд Велико Търново сума при съобразяване размера на дълга на „ИЗИ ПАРКЕТ“ ООД към 05.03.2014 г. - 89 814,81 лв., че в резултат на извършеното внасяне на сумата 146 298,19 лв. и придобиване

собствеността върху имота, предмет на публичната продажба по изп. д. № 92/2014 г., се е стигнало до повторно събиране от „Вико“ ЕООД на сумите от 1 660,53 лв. - разноски по изп. дело № 92/2014 г. и на 3 061,63 лв. - разноски по ч.гр.д. 544/2013 г. на РС Троян. В исковата молба по обратния иск се поддържа, че при евентуалното осъждане на Р. Й. Д. за сумата от 14 503,16 лв. (представляваща част от предмета на главния иск за заплащане на сумата от 28 000 лв.), ще е налице обогатяване на „Вико“ ЕООД до размера на същата сума доколкото част от нея е получил без основание (9 781 лв.), а за останалата част – е получена от него двукратно (4 722,16 лв.).

В писмения отговор на исковата молба от ответника по обратния иск се правят правоизключващи възражения, които са основани на следните твърдения и оспорвания: липса на получени от „Вико“ ЕООД без основание суми в общ размер 14 503,16 лв.; получаване от „Вико“ ЕООД по двете изпълнителни дела на имоти въз основата на постановления за възлагане и срещу плащане на означените в тях сумите; изтекла погасителна давност за част от исковата претенция в размер на 9 781 лева; липса на връзка и общност на фактите между евентуалното обедняване на ищеца по обратния иск и обогатяването на ответника.

С определение от 13.09.2021 г., съдът е допуснал участието на ЗАД „Виена Иншурънс Груп“ АД и на „Вико“ ЕООД като лица-помагачи на страната на ответника Р. Й. Д..

Ищецът взема участие в производството по делото чрез процесуалния представител по пълномощие адв. А., която в писмена молба по делото моли за постановяване на решение, с което да се присъдят претендираните обезщетения и разноски по делото.

Ответникът взема участие в производството по делото чрез процесуалния представител по пълномощие адв. М., който оспорва исковете, навежда съображения за тяхната неоснователност, моли за отхвърлянето им и за присъждане на разноските по делото. При евентуалност, в случай на осъждане по главния иск, моли за присъждане на претендираната с обратния иск сума. В представени по делото писмени бележки процесуалният представител развива допълнителни доводи за неоснователност на първоначално предявените искове, респ. за основателност на обратния иск.

Третото лице „Вико“ ЕООД – помагач на ответника взема участие по делото чрез процесуалния представител по пълномощие адв. С. Т., който оспорва исковете (главния и обратния), моли за отхвърлянето им и за присъждане на разноските по делото. В представени по делото писмени бележки процесуалният представител развива допълнителни доводи за неоснователност както на първоначално предявените искове, така и на предявения в евентуалност обратен иск.

Третото лице ЗАД „Виена Иншурънс Груп“ АД – помагач на ответника не взема участие по делото.

Като обсъди събраните по делото доказателства по отделно в тяхната

съвкупност и взаимовръзка и като съобрази становищата на страните, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

С определение от 09.12.2021 г. съдът е обявил за безспорно в отношенията между страните и ненуждаещо се от доказване: че „Изи Паркет“ ООД, се явява длъжник по изп. дело № 92/2014 и изп. дело № 701/2017 г. на ЧСИ Р. Д. с рег. № *** при КЧСИ; че е налице влязло в законна сила решение на № 174/01.07.2015 г., по в.гр.д. № 234/2015 на Апелативен съд Велико Търново, с което е извършено окончателно разпределение на сумата от 236 113 лв., свързана с извършена публична продажба; че по изп. дело № 92/2014 по искане на „Вико“ ЕООД е издадено удостоверение за размера на дълга изх. № 10186/26.06.2017 г., въз основа на което същото дружество е присъединено като взискател по изп. д. № 701/2017 г. и е участвало в извършеното разпределение от 15.11.2017 г.; че в същото разпределение сумата от 4 666,67 лв. е определена като дължим ДДС по извършената публична продажба и е внесена по сметка на ТД НАП Ловеч.

С определение от 17.01.2022 г. съдът е обявил за безспорно в отношенията между страните и ненуждаещо се от доказване: внасянето от „ВИКО“ ЕООД на сумата от 146298,19 лева през 2019 година; извършените продажби по изп. дело № 701/2017 г. по описа на ЧСИ Р. Д. на недвижим имот, който е собственост на „Изи Парект“ ООД; включване в извършеното разпределение на сума с начислено ДДС в размер на 4 666,67 лева, което е заплатено към НАП; две продажби, извършени от Р. Й. Д. в качеството му на ЧСИ по двете изпълнителни дела; регистрация на ищеца по ЗДДС към момента на извършване на продажбите и разпределението; извършено разпределение по двете изпълнителни дела.

В удостоверение изх. № 10186/26.06.2017 г., въз основа на което „ВИКО“ ЕООД е присъединено като взискател по изп. д. № 701/2017 г. и е участвало в извършеното разпределение от 15.11.2017 г., ЧСИ Р. Д. е удостоверил, че към 26.06.2017 г. задължението на „ИЗИ ПАРКЕТ“ ООД към „ВИКО“ ЕООД е в общ размер на 116713,81 лв. и се формира от: неолихвяемо вземане - 9330.09 лева; разноси по гр.дело - 3061.63 лева; разноси по изп. дело - 1304.53 лева; разноси по изп. дело за адвокатско възнаграждение - 9270 лева; рзноси по изп. дело за вещи лица - 320 лева; главница - 68 918.56 лева; законна лихва за периода 06.03.2014 г. до 02.11.2015 г. върху 75 798.56 лева - 12 785 лева; законна лихва за периода 02.11.2015 г. до 20.11.2015 г. върху 70 218.56 лева - 351.79 лева; законна лихва за периода 20.11.2015 г. до 26.06.2017 г. върху 68 918.56 лева - 11 185.21 лева; и предплатени такси от взискател - 187 лева.

Не се спори, че по изп. дело по изп. д. № 701/2017 г. на ЧСИ Р. Д. е извършена публична продан на недвижим имот, собственост на длъжника по изпълнителното дело „ИЗИ ПАРКЕТ“ ООД, съставляващ ¹⁹⁴³/3443 ид.ч. от ПИ с идентификатор 03486.24.240 по КК и КР на село Б.О., общ. Троян, обл. Ловеч, заедно с построените върху него сгради, както и че идеалните части от

същия имот са възложени на вискателя „ВИКО“ ЕООД при цена от 28 000 лв., което се установява и от издаденото постановление за възлагане от 18.02.2019 г., вписано в служба по вписванията с вх. рег. № 397/16.07.2018 г., акт № 15, том II.

Не се спори, че по изп. дело № 92/2014 г. на ЧСИ Р. Д. е извършена публична продан на недвижим имот, собственост на длъжника по изпълнителното дело „ИЗИ ПАРКЕТ“ ООД, съставляващ ^{1500/}3444 ид.ч. от ПИ с идентификатор 03486.24.240 по КК и КР на село Б.О., общ. Троян, обл. Ловеч, заедно с построените в него сгради с идентификатор 03486.24.240.1, с идентификатор 03486.24.240.2 с идентификатор 03486.24.240.5 и с идентификатор 03486.24.240.6. както и че идеалните части от същия имот са възложени на вискателя „ВИКО“ ЕООД при цена от 236 113,00 лв., което се установява и от издаденото постановление за възлагане от 18.02.2019 г., вписано в служба по вписванията с вх. рег. № 1537/10.06.2019 г., акт № 74, том VI.

При окончателното разпределение на сумата от 236 113 лв., получена от публична продан на идеалните части върху недвижим имот на „Изи Паркет“ ООД, извършено с решение на № 174/01.07.2015 г., по в.гр.д. № 234/2015 на Апелативен съд Велико Търново, със същото решение съдът е задължил вискателят „ВИКО“ ЕООД да довнесе сумата в размер на 146298,19 лв., изчислена към 05.03.2014 г.

Не се спори, а и това се установява от приетите по делото писмени доказателства, че сумата от 146298,19 лв. е преведена от „ВИКО“ ЕООД по сметката на частния съдебен изпълнител. Превеждането ѝ от вискателя е било забавено, с оглед на което „Изи Паркет“ ООД предявило против „ВИКО“ ЕООД иск по чл. 495, предл. 2 ГПК за заплащане на имуществени вреди, а при евентуалност и иск по чл. 496, ал. 3 ГПК за отмяна на Постановлението за възлагане от 18.02.2019 г.

С решение № 72/06.08.2020 г., по т.д. № 106/2019 г. на ОС Ловеч, са отхвърлени следните иски, предявени от „Изи Паркет“ ООД против „ВИКО“ ЕООД: - по чл. 495, предл. 2 ГПК за заплащане на 35 964.97 лв., претендирана като обезщетение за имуществени вреди в размер на законната лихва върху невнесената в срок сума от „ВИКО“ ЕООД в размер на 146 298,19 лв. за изплащане на съразмерните части от вземанията на другите вискатели от проведената публична продан на недвижим имот с начална дата 06.11.2013 г. и крайна дата 06.12.2013 г., за периода от 17.09.2016 г. до 18.02.2019 г.; както и евентуален иск по чл. 496, ал. 3 ГПК за отмяна на Постановлението за възлагане от 18.02.2019 г., поради неплащане на цената, ведно със законната лихва за забава. С решение № 101/05.05.2021 г., по в.т.д. № 372/2020 г. на Апелативен съд Велико Търново, решението на ОС Ловеч по т.д. № 106/2019 г. е отменено в частта, с която искът по чл. 495, предл. 2 ГПК е отхвърлен в частта, за сумата 29582,57 лв., като вместо него съдът е присъдил в полза на ищеца обезщетение за имуществени вреди в размер на

същата сума. Решението на апелативния съд е влязло в законна сила, поради необжалването му (оттегляне на подадената против осъдителната му част касационна жалба от „ВИКО“ ЕООД).

От заключението на приетата съдебно-счетоводна експертиза се установява, че към 18.02.2019 г. общият размер на задълженията по изп. дело № 2014***0400092 на ЧСИ Р. Д. е бил 115777,07 лв., че размерът на постъпилите суми, подлежащи на разпределение е бил 146298,19 лв., а размерът на погасените задължения е 109195,24 лв., при което е формиран остатък от 6581,83 лв. Размерът на събраните суми по същото изпълнително дело се формира от внесената от вискателя „ВИКО“ ЕООД сума от 146298,19 лв. и от продажбата на ¹⁵⁰⁰/₃₄₄₄ идеални части от собствеността върху недвижим имот на „Изи Паркет“ ООД в размер на сумата от 236 113 лв. От заключението се установява, че със стойността на продажбата от 236 113 лв. по изп. дело № 92/2014 г са погасени задължения на „Изи Паркет“ ООД към „Вико“ ЕООД (съгласно разпределението по решението на Апелативен съд Велико Търново), както следва: по вземане, обезпечено с ипотека, в размер на 88 154,28 лв.; по вземане за разноси в размер на 1660,53 лв., както и че със сумата от 146298,19 лв., внесена от „Вико“ ЕООД на 18.02.2019 г. (съгласно разпределението по решението на Апелативен съд Велико Търново) са погасени следните задължения на „Изи Паркет“ ООД (в общ размер на 19 380.43 лв.): по вземане на НАП в размер на 8 289,20 лв. (актуален размер според удостоверение от 20.05.2019 г.); по вземане на Община Троян в размер на 1 560,52 лв.; и вземане за пропорционална такса по т. 26 в размер на 9 530,71 лв., при което се формира остатък (от внесената цена) в размер на 126 917,76 лв. От остатъчната сума (126917,76 лв.) по изп. дело № 92/2014 г. съдебният изпълнител (ответникът) е направил следните преводи, в общ размер от 120755,78 лв.: на „Адвокатско дружество „Г. и А.“ по молба на вискателя - 43244,08 лв., преведена на 12.08.2020 г.; на ЧСИ В. П. по ИД 59/20 г. - 18 870,79 лв., преведена на 12.08.2020 г.; на ЧСИ В. П. по ИД 1440/17 г. - 15 197,53 лв., преведена на 12.08.2020 г.; на ЧСИ Р. Д. по ИД 1058/19 г. - 27 775,78 лв., върната на 14.10.2021 г.; а ЧСИ Р. Д. по ИД 1059/19 г. - 14 836 лв., върната на 16.03.2022 г. (в т.ч. възстановени на Адвокатско дружество „Г. и А.“ 13 439,02 лв., погасени задължения по ИД 701/17-790,20 лв. и по ИД 152/22-606,78 лв.); на ЧСИ И. Л. по ИД 61/2022 г. - 831,60 лв., преведена на 18.04.2022 г. След извършване на преводите в общ размер на 120755,78 лв., по изп. дело № 92/2014 г. се е формирал остатък в размер на сумата от 6161,98 лв., върху част от която (за 6000 лв.) с обезпечителна заповед № 14847/02.10.2019 г по ИД 1312/19 г. по описа на ЧСИ Р. Д. е наложен заповор, при което се формира остатък от неразпределени средства по ИД 92/2014 г. в размер на 161,98 лв.

От заключението се установява, че общият размер на задълженията по изп. дело № 701/2017 на ЧСИ Р. Д. е бил 27209,80 лв., че размерът на постъпилите суми, подлежащи на разпределение е бил 28000 лв., а размерът на погасените задължения е 27209,80 лв., при което е формиран остатък от

790,20 лв. Размерът на събраните суми по същото изпълнително дело се формира от внесената от вискателя „ВИКО" ЕООД сума от 12834,62 лв. и от продажбата на ¹⁹⁴³/3443 идеални части от собствеността върху недвижим имот на „Изи Паркет“ ООД в размер на сумата от 28 000 лв. От заключението се установява, че със стойността на продажбата от 28000 лв. по изп. дело № 701/2017 г. са погасени следните задължения на „Изи Паркет“ ООД: по вземане на Община Троян, в размер на 896,64 лв.; по вземания на НАП в размер на 5617,32 лв. (актуален размер към 15.11.2017 г.); пропорционална такса по т. 26 - 1653,99 лв.; преведена на „Вико“ ЕООД – 15165,38 лв. (общ размер 23 333,33 лв.). Установява се от заключението, че от преведената на „Вико“ ЕООД сума 15165,38 лв., една част, в размер на 662,22 лв., съставлява авансови заплатени такси, за друга, в размер на 9781,00 лв., няма означено основание за получаването ѝ, а за трета, в размер на 4722,16 лв., е констатирано двукратно получаване. Към момента на извършване на разпределението на сумата от 28000,00 лева (15.11.2017 г.) „Изи Паркет“ ООД е било регистрирано по ЗДДС (регистрацията е от 24.10.2002 г.). При придобиване на имота (ПИ с идентификатор 03486.24.240) от „Изи Паркет“ ООД, същото дружество не е било регистрирано по ЗДДС и не са налице данни за ползване на данъчен кредит при придобиването му. Установява се, че размерът на ДДС в хипотезата на чл. 45, ал. 5, т. 1 ЗДДС за продадения имот при цена от 28 000,00 лв. е 3991,87 лева. При продажбата на ¹⁹⁴³/3443 идеални части от поземлен имот с идентификатор 03486.24.240 за сумата от 28 000 лв. от съдебния изпълнител е начислен и внесен ДДС в размер на 4666,67 лв. При продажбата на ¹⁵⁰⁰/3444 идеални части от поземлен имот с идентификатор 03486.24.240 (по изп. д. № 92/2014) не е начисляван и внасян ДДС.

От заключението на приетата съдебно-техническата експертиза се установява, че към 20.11.2017 г., ПИ с идентификатор 03486.24.240 по КК и КР на село Б.О., общ. Троян, обл. Ловеч представлява поземлен имот извън строителните граници на населеното място, че с ПУП-ПРЗ, одобрен със заповед № 299/2003 г. на Кмета на община Троян, същият имот е обособен по имотни граници в УПИ с предназначение „За предприятие за производство на паркет“, с определен режим на устройство и застрояване, че тези му характеристики са възприети и от КК на с. Б.О., според която трайното предназначение на територията - земеделска, а начина на трайно ползване - за друг вид производствен, складов обект. Общата застроена площ на всички сгради, попадащи в застроената площ на поземлен имот с идентификатор 03486.24.240 към 20.11.2017 г., е 1 577 м², а общият прилежащ терен към всички сгради е 780 м². От заключението се установява, че по искане на „ИЗИ ПАРКЕТ“ ООД (молба-заявление вх. № 0648-37/24.06.2002 г.) за имота е изработен план за регулация и застрояване, в чиято обяснителна записка е посочено, че имотът представлява бивша производствена база за преработка

на мляко (мандра), застроена с производствена сграда с площ от 1 500 м², като се предвижда промяна на предназначението на имот № 800001, м. „М.“, който се отрежда „За предприятие за производство на паркет“. Предвиденото с застрояване е показано с ограничителни линии, с означаване начина на застрояване (свободно) и характера на застрояване (ниско, до 2 етажа и височина до 10 м), с допуснато запазване на съществуващата в имота основна производствена сграда и с предвидена възможност за нейното пристрояване. С разрешение № 0648-37/26.07.2002 г. на Кмета на община Троян е допуснато изработването на проект за план за регулация и застрояване за поземлен имот № 800001, местн. „М.“, землището на с. Б.О., общ.Троян, с отреждане „За предприятие за производство на паркет“, а със Заповед № 299/14.05.2003 г. на Кмета на община Троян е одобрен изработеният проект за ПРЗ за посочения в разрешението поземлен имот. Към момента на подаване на заявлението за изработване на ПРЗ, с оглед начина на неговата индивидуализация в нотариален акт № 49, т. II, нот. дело № 329/17.05.2002 г. и в скица № 457507/24.06.2002 г., въз основа на която е изработен ПРЗ, имотът съставлява поземлен имот извън урбанизирана територия и предназначение - друга производствена база (за производствена дейност).

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Предявените по чл. 441, ал. 1 ГПК, вр. чл. 45 ЗЗД за заплащане на обезщетения за вреди, причинени на „Изи Паркет“ ООД, вследствие незаконосъобразно принудително изпълнение на ЧСИ Р. Д. в размер на сумите от 28 000 лв. и от 4 666,67 лв., както и за) иски са частично основателни.

Съображенията относно частичната основателност на иска за заплащане на сумата от 28 000 лв. се свеждат до липса на вреда в претендирания размер. Процесуалната незаконосъобразност на извършеното от съдебния изпълнител действие се свежда не до продажбата на идеалните части от имота на ищеца (длъжник по двете изпълнител ни дела), защото при наличието на непогасени задължения по изпълнителните дела, съдебният изпълнител е длъжен да насочи изпълнението по избрания от взыкателя изпълнителен способ. В такава ситуация негово евентуално бездействие би било незаконосъобразно, защото липсва активно поведение с дължимото по закон съдържание към осребряване имуществото на длъжника. Издаването на съдебното удостоверение за налични задължения също не е неправомерно, защото към този момент задълженията по спряното изпълнително дело не са били погасени. Липсата на погасителен ефект към момента на издаване на удостоверението е заради бездействието на „Вико“ ЕООД (обявен за купувач-взыскател) да внесе сумата от 146 298,19 лв. в установения в закона двуседмичен срок от влизане на разпределението (по решение № 174 от 01.07.2015 г. по в. гр. д. № 243/2015 г. на Апелативен съд Велико Търново) в сила – до 03.08.2015 г. При такова бездействие отговорността за вредите се

носи от бездействалия взыскател, а не от съдебния изпълнител (чл. 495 ГПК), като в случая такава отговорност е била реализирана с осъждане на „Вико“ ЕООД да заплати на „Изи Паркет“ ООД сумата от 29582,57 лв. (по влязло в сила решение № 101/05.05.2021 г., по в.т.д. № 372/2020 г. на Апелативен съд Велико Търново). Несъмнено, при бездействието на „Вико“ ЕООД съдебният изпълнител е следвало да приложи съответно чл. 494, ал. 2 ГПК (доколкото не е имало други купувачи), но от неприлагането им за ищеца „Изи Паркет“ ООД не са настъпили претендираните имуществени вреди, за които се поддържа, че се изразяват в продажба на идеални части от имота за 28 000 лв. От поведението на съдебния изпълнител по извършване на две продажби по двете изпълнителни дела се е стигнало до погасяване на един и същ дълг на „ИЗИ ПАРКЕТ“ ООД, но не за всички суми по изпълнителния лист, а само за част от разноските по изпълнението. С оглед установеното със заключението на съдебно счетоводната експертиза, че с получената при продажбата цена от 28 000 лв., са погасени задължения в общ размер на 27209,80 лв., че в последната сума се включва преведените на „Вико“ ЕООД 15165,38 лв., както и че част от тази сума, в размер на 662,22 лв., съставлява авансови заплатени такси по изпълнителното дело, съдът приема, че само тя се явява платена с основание, правомерно и не съставлява вреда. От заключението се установява, че част от същите 15165,38 лв., в размер на 4722,16 лв., се явява платена двукратно по двете изпълнителни дела, а за сумата от 9781,00 лв., няма означено основание за получаването ѝ. В този смисъл разбирането на ищеца за наличие на двукратно плащане е вярно само до тези 4722,16 лв. Липсата на основание за получаване от „Вико“ ЕООД на сумата от 9781,00 лв. се обяснява с признаване в съдебното решение по разпределението на разноски в размер по-нисък от удостоверение от съдебния изпълнител - 1 660,53 лв., вместо 11 441,53 лв. С превеждането на 14 503,16 лв. съдебният изпълнител е причинил вреда на длъжника „ИЗИ ПАРКЕТ“ ООД в размер на същата сума, защото вместо да я остави на негово разпореждане, с част от нея (4722,16 лв.), неправилно е заплатил повторно разноски в идентичен размер, а с останалата (11 441,53 лв.) незаконосъобразно е платил разноски, непризнати от съда при разпределението. Налице е вреда за „ИЗИ ПАРКЕТ“ ООД, защото с превеждането ѝ при горните условия, сумата от 14 503,16 лв. е напуснала патримониума на дружеството, без това да е произвело погасителен ефект (погасяване на пасив). Тази вреда е в причинно-следствена връзка с процесуално незаконосъобразното действие на съдебния изпълнител, защото отпадането на този актив от имуществото на длъжника е необходим и закономерен резултат от превеждане на част от получената от продажбата цена (14 503,16 лв.) без основание (недължими разноски), в полза на взыскателя. Този резултат не би настъпил, ако сумата бе останала по сметката на съдебния изпълнител, в какъвто случай тя би се държала от него правомерно до поискването ѝ. По тези съображения съдът приема, че първата претенция (за заплащане на сумата от 28 000 лв.) е основателна до размера на сумата от 14 503,16 лв., явяваща се действителна вреда от процесуална

незаконосъобразност на извършено от съдебния изпълнител действие – изплащане на недължими разноски от постъпила от проданта сума.

Съображенията за частичната основателност на иска за заплащане на сумата от 4 666,67 лв. също се свеждат до липса на вреда в претендирания размер. Поддържаната от ищеца процесуална незаконосъобразност на извършеното от съдебния изпълнител действие се отнася до начисляване и внасяне на ДДС при наличие на необлагаема доставка - публична продан по изп. дело № 701/2017 г. на ЧСИ Р. Д..

В случая облагаема доставка по ЗДДС е била налице. Публичната продан изрично е регламентирана от данъчния закон като особен случай на доставка (чл. 131 ЗДДС). Когато собственикът на вещта (длъжникът, залогодателят, съответно собственикът на ипотекирания имот) е регистрирано по ЗДДС лице, съдебният изпълнител е длъжен в срок пет дни от получаване на пълната цена по продажбата да преведе дължимия по тази продажба ДДС по банкова сметка на териториалната дирекция на НАП, която се явява компетентна за съдебния изпълнител, и да уведоми компетентната териториалната дирекция на НАП, в която собственикът на вещта е регистриран по ЗДДС, за издадения документ за продажбата, определен в ППЗДДС. Частният съдебен изпълнител не е натоварен да следи дали публичната продажба е облагаема като доставка по смисъла на ЗДДС. Когато е възложил имот на публична продан, съдебният изпълнител е длъжен да констатира (да провери) данъчната регистрация на длъжника по ЗДДС (чл. 131, ал. 1 ЗДДС). Ако при извършване на публичната продан такава регистрация на длъжника е била налице, за съдебния изпълнител ще възникне и задължението да състави съответните документи по чл. 131, ал. 1, т. 2 ЗДДС, да начисли и преведе част от цената като ДДС. Тоест, данъкът се събира от цената по вече реализираната продан. Така е процедирано и в конкретния случай – съдебният изпълнител е констатирал регистрацията на длъжника „Изи Паркет“ ООД по ЗДДС към момента на извършване на публичната продан, с оглед на което от реализираната при продажбата на 1943/3443 идеални части от поземлен имот с идентификатор 03486.24.240 за сумата от 28 000 лв., е начислил и внесъл ДДС в размер на 4666,67 лв. Размерът на ДДС, изчислен от вещото лице в хипотезата на чл. 45, ал. 5, т. 1 ЗДДС за продадения имот при цена от 28 000,00 лв., е 3991,87 лева. От явяващата се разлика между двата размера следва, че внесеният от съдебния изпълнител ДДС, е изчислен при несъобразяване на цитираната разпоредба. Съдебният изпълнител е следвало да начисли данъка в хипотезата на чл. 45, ал. 5, т. 1 ЗДДС, защото обектът на продажбата се свежда до урегулиран поземлен имот с построени върху него сгради, които не са нови. В този случай продажбата на имота не се явява освободена доставка по смисъла на чл. 45, ал. 1 ЗДДС, но определянето на дължимия ДДС следвало да се изчисли само за частта от урегулирания поземлен имот, попадаща извън площта на прилежащия терен на застроените в него стари сгради (чл. 45, ал. 5, т. 1 ЗДДС). В този смисъл разликата от 674,80 лв., получаваща се между

размерите на внесения от частния съдебен изпълнител ДДС и дължимия такъв, определен в съответствие с чл. 45, ал. 5, т. 1 ЗДДС, се явява недължимо платена. Налице е вреда за „ИЗИ ПАРКЕТ“ ООД, защото с превеждането на по-висок данък от дължимия размер, получената разлика от 674,80 лв. е напуснала патримониума на дружеството, без основание и без това да е произвело погасителен ефект към фиска (погасяване на пасив). Тази вреда е в причинно-следствена връзка с процесуално незаконосъобразното действие на съдебния изпълнител, защото напускането на този актив от имуществото на длъжника е необходим и закономерен резултат от превеждане на част от получената от продажбата цена (674,80 лв.) без основание в полза на НАП (недължим данък). Този резултат не би настъпил, ако сумата бе останала по сметката на съдебния изпълнител, в какъвто случай тя би се държала от него правомерно до поискването ѝ. По тези съображения съдът приема, че претенцията за заплащане на 4 666,67 лв. е основателна до размера на сумата от 674,80 лв., явяваща се действителна вреда от процесуална незаконосъобразност на извършено от съдебния изпълнител действие – начисляване и внасяне на ДДС в недължим размер от постъпила от проданта сума.

Частично основателни са и предявените по чл. 86, ал. 1 ЗЗД искове за заплащане на 8 532,22 лв. и на 1 422,04 лв. – обезщетения за забавено изпълнение в размер на законната лихва. Възприетата в чл. 441 ГПК формулировка налага извода за деликтния характер на отговорността на съдебния изпълнител. При непозволено увреждане длъжникът е в забава от деня на причиняване на вредата (чл. 84, ал. 3 ЗЗД). Затова при претендиране на законна лихва върху обезщетението за непозволено увреждане, увреденият дължи такава без покана. В този смисъл не е основателно разбирането на ответника, че ответникът дължи заплащане на законна лихва върху дължимите суми от подаване на исковата молба, поради липса на отправена покана за тяхното връщане. Претендираните обезщетения за забавено изпълнение поначало са дължими в размер на законната лихва върху всяка от двете суми, явяващи се имуществени вреди от процесуално незаконосъобразните действия на съдебния изпълнител (14 503,16 лв. и 674,80 лв.), за периода от настъпване на всяко увреждане (неправомерното им превеждане на всяка съответните суми в полза на „Вико“ ЕООД, респ. в полза на НАП) до подаване на исковата молба (чл. 86, ал. 1, вр. чл. 84, ал. 3 ЗЗД). Върху сумата от 14 503,16 лв. законната лихва следва да се определи и присъди за период, по кратък от претендирания, доколкото началният момент, от който се търси (21.05.2018 г.), предхожда настъпването на вредата (05.07.2019 г.). Обратно, с оглед диспозитивното начало, върху сумата от 674,80 лв. законната лихва следва да се определи и присъди за претендирания от ищеца период, чието начало е 21.05.2018 г. - ден следващ деня, в който вредата е настъпила (15.11.2017 г. – датата на превеждане на сумата в полза на НАП). Изчислена с ЕПИ on-line калкулатор, законната лихва върху сумата 14 503,16 лв. за периода от 05.07.2019 г. (денят на превеждане на същата сума

в полза на „Вико“ ЕООД) до 21.05.2021 г. (датата посочена в петитума на исковата молба) е в размер на 2767,91 лв., а законната лихва върху сумата 674,80 лв. за периода от 21.05.2018 г. до 21.05.2021 г. (посочен в петитума на исковата молба) е в размер на 205,64 лв.

По съображенията за частична основателност на исковете, съдът приема, че следва да осъди ответника ЧСИ Р. Д. да заплати на ищеца „ИЗИ ПАРКЕТ“ ООД, респ. да отхвърли исковете за следните суми: да заплати 14 503,16 лв. – обезщетение за имуществени вреди от процесуално незаконосъобразно действие (изплащане на недължими разноси от постъпила от публична продажба сума), ведно със законната лихва от предявяване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане, като отхвърли иска с правна квалификация чл. 441, ал. 1 ГПК, вр. чл. 45 ЗЗД за горницата до пълния му претендиран размер от 28 000 лв.; да заплати 2767,91 лв. - законната лихва върху сумата 14 503,16 лв. за периода от 05.07.2019 г. (денят на превеждане на същата сума в полза на „Вико“ ЕООД) до 21.05.2021 г. (датата посочена в петитума на исковата молба), като отхвърли иска с правна квалификация чл. 86, ал. 1 ЗЗД до пълния му претендиран размер от 8 532,22 лв., както и за периода от 21.05.2018 г. до 04.07.2019 г.; да заплати 674,80 лв. - обезщетение за имуществени вреди от процесуално незаконосъобразно действие (начисляване и внасяне на ДДС в недължим размер от постъпила от продажба сума), ведно със законната лихва от предявяване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане, като отхвърли иска с правна квалификация чл. 441, ал. 1 ГПК, вр. чл. 45 ЗЗД за горницата до пълния му претендиран размер от 4 666,67 лв.; да заплати 205,64 лв. - законната лихва върху сумата 674,80 лв. за периода от 21.05.2018 г. до 21.05.2021 г. (посочен в петитума на исковата молба), като отхвърли иска с правна квалификация чл. 86, ал. 1 ЗЗД до пълния му претендиран размер от 1 422,04 лв.

Предвид осъждането на ответника Р. Й. Д. по първоначално предявените искове, съдът следва да се произнесе по предявения от него против „Вико“ ЕООД (трето лице помагач) обратен иск с правна квалификация чл. 59 ЗЗД за заплащане на сумата от 14 503,16 лв., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба до окончателното изплащане. Искът е основателен в претендирания размер, тъй като са налице елементите на фактическия състав на чл. 59 ЗЗД. Обогатяването на „Вико“ ЕООД със сумата от 14 503,16 лв. е налице, защото вместо дължимите разноси от 662,22 лв. (авансови заплатени такси по изп. дело № 701/2017 г.), съдебният изпълнител е превел на същото дружество 15165,38 лв., т.е. то не е имало основание за получаване на разликата от 14 503,16 лв. Обедняването на съдебния изпълнител се проявява във възникване на пасив в неговата имуществена сфера - на задължение към длъжника „ИЗИ ПАРКЕТ“ ООД, явяващ се правоимащо лице по смисъла на чл. 455, ал. 3 ГПК, да възстанови сумата от 14 503,16 лв., неправилно преведена на „Вико“ ЕООД. Възникването на задължението в тежест на съдебния изпълнител е резултат от неправилно извършения от него превод на сумата от 14 503,16 лв. в полза

на дружеството, нямащо право да я получи. Тоест, налице е връзка (общ факт) между обедняването съдебния изпълнител и обогатяването на „Вико“ ЕООД (П-1-79, Пленум, т. 5). В този смисъл са неоснователни доводите на „Вико“ ЕООД за липса на обогатяване, обедняване и връзка между тях. Неоснователно е възражението за погасяване по давност на част от претенцията по обратния иск – за сумата от 9781,00 лв. При общия фактически състав на неоснователното обогатяване по чл. 59 ЗЗД давностният срок е пет години и започва да тече от деня на получаване на престацията (П-1-79, Пленум, т. 7). В случая това е денят, в който сумата от 14 503,16 лв. е преведена от съдебния изпълнител на „Вико“ ЕООД - 05.07.2019 г., поради което броен от тази дата, петгодишният срок не е изтекъл към датата на предявяване на обратния иск – 07.09.2021 г. Наличието на сключен от частния съдебен изпълнител договор за задължителна застраховка по чл. 25 ЗННД предоставя възможност на увредения да предяви пряк иск срещу застрахователя за заплащане на застрахователно обезщетение за вреди, настъпили от незаконосъобразните процесуални действия на частния съдебен изпълнител (чл. 469 КЗ). Когато е удовлетворил увреденото лице, частният съдебен изпълнител има право да получи от застрахователя застрахователното обезщетение в рамките на застрахователната сума (лимита на отговорност) и на покритието по застрахователния договор (чл. 435 КЗ). Тази хипотеза в случая не е приложима, защото с получаване на сумата 14 503,16 лв., чрез превеждането ѝ от съдебния изпълнител, „Вико“ ЕООД се е обогатило, а съдебният изпълнител се е обеднил, затова тя подлежи на връщане от обогатилите се (чл. 59 ЗЗД).

При този изход на делото съдът следва да разпреди между страните по съответните иски отговорността за разносните, съобразно уважената, респ. отхвърлената част на исковите (чл. 78, ал. 3 ГПК).

С оглед частичната основателност на първоначално предявените иски, ответникът ще следва да заплати на ищеца сторените разноси съобразно уважената част от исковите (чл. 78, ал. 1 ГПК). Ищецът е сторил разноси в общ размер на 4 968,84 лв. (1704,84 лв. - заплатена държавна такса, 510 лв. - депозит за вещи лица и 2754 лв. - заплатено адвокатско възнаграждение). Съобразно общия размер на присъдените обезщетения (18 151,51 лв.) и общият такъв, в който са претендирани (42620,93 лв.), ответникът Р. Й. Д. следва да заплати по съразмерност разноси на ищеца „Изи Паркет“ ООД в размер на 2 116,14 лв. (чл. 78, ал. 1 ГПК). От ответника Р. Й. Д. са доказани сторени разноси в общ размер на 3 925 лв. (3615 лв. - заплатено адвокатско възнаграждение и 310 лв. - депозит за вещи лица). Съобразно общия размер, за който исковите са отхвърлени (24 469,42 лв.) и общият такъв, в който са претендирани (42620,93 лв.), ищецът „Изи Паркет“ ООД следва да заплати по

съразмерност разноски на ответника Р. Й. Д. в размер на 2 253,41 лв.

Ищецът по обратния иск е сторил разноски в общ размер на 1 738,13 лв. (1158 лв. - заплатено адвокатско възнаграждение и 580,13 лв. - заплатена държавна такса). Размерът на адвокатското на възнаграждение е съответен на минималния такъв от 965,09 лв. (1158 лв. с ДДС) лв., определен според правилото на чл. 7, ал. 2, т. 4 и § 2а. от Наредба № 1/2004 г., в редакцията към момента на договарянето и изплащането му (изм. и доп., бр. 68 от 31.07.2020 г.), и въз основа на конкретния общ размер на защитавания интерес (14 503,16 лв.). С оглед на това възражението на насрещната страна за прекомерност се явява неоснователно. Съобразно присъждане на сумата 14 503,16 лв. в пълния й претендиран размер, ответникът следва да заплати по съразмерност разноски на ищцата в размер на 1 738,13 лв. лв. (чл. 78, ал. 1 ГПК).

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Р. Й. Д., с ЕГН *****, действащ като частен съдебен изпълнител (ЧСИ) с рег. № *** на Камарата на ЧСИ, с БУЛСТАТ: *****, с адрес на кантората: *** да заплати на „Изи Паркет“ ООД, с ЕИК 110530806, със седалище и адрес на управление: с. Б.О., Община Троян, ул. „Зеленика“ № 21 сумата от 14 503,16 лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди от процесуално незаконосъобразно действие (изплащане на недължими разноски от постъпила от публична продан сума), ведно със законната лихва от 02.07.2021 г. (подаване на исковата молба) до окончателното й изплащане, като ОТХВЪРЛЯ иска по чл. 441, ал. 1 ГПК, вр. чл. 45 ЗЗД за горницата до пълния му претендиран размер от 28 000 лв.;

ОСЪЖДА Р. Й. Д., с ЕГН *****, действащ като частен съдебен изпълнител (ЧСИ) с рег. № *** на Камарата на ЧСИ, с БУЛСТАТ: *****, с адрес на кантората: *** да заплати на „Изи Паркет“ ООД, с ЕИК 110530806, със седалище и адрес на управление: с. Б.О., Община Троян, ул. „Зеленика“ № 21 сумата от 2767,91 лв. - законната лихва върху сумата 14 503,16 лв. за периода от 05.07.2019 г. до 21.05.2021 г., като ОТХВЪРЛЯ иска по чл. 86, ал. 1 ЗЗД до пълния му претендиран размер от 8 532,22 лв., както и за периода от 21.05.2018 г. до 04.07.2019 г.

ОСЪЖДА Р. Й. Д., с ЕГН *****, действащ като частен съдебен изпълнител (ЧСИ) с рег. № *** на Камарата на ЧСИ, с БУЛСТАТ: *****, с адрес на кантората: *** да заплати на „Изи Паркет“ ООД, с ЕИК 110530806, със седалище и адрес на управление: с. Б.О., Община Троян, ул. „Зеленика“ № 21 сумата от 674,80 лв. - обезщетение за имуществени вреди от процесуално незаконосъобразно действие (начисляване и внасяне на ДДС в недължим

размер от постъпила от проданта сума), ведно със законната лихва от 02.07.2021 г. (подаване на исковата молба) до окончателното ѝ изплащане, като ОТХВЪРЛЯ иска с правна квалификация чл. 441, ал. 1 ГПК, вр. чл. 45 ЗЗД за горницата до пълния му претендиран размер от 4 666,67 лв., заявен като частичен от 44018,44 лв.

ОСЪЖДА Р. Й. Д., с ЕГН *****, действащ като частен съдебен изпълнител (ЧСИ) с рег. № *** на Камарата на ЧСИ, с БУЛСТАТ: *****, с адрес на кантората: *** да заплати на „Изи Паркет“ ООД, с ЕИК 110530806, със седалище и адрес на управление: с. Б.О., Община Троян, ул. „Зеленика“ № 21 сумата от 205,64 лв. - законната лихва върху сумата 674,80 лв. за периода от 21.05.2018 г. до 21.05.2021 г., като ОТХВЪРЛЯ иска с правна квалификация чл. 86, ал. 1 ЗЗД до пълния му претендиран размер от 1 422,04 лв.

ОСЪЖДА „Вико“ ЕООД, с ЕИК 110564662, със седалище и адрес на управление: гр. Троян, ул. „34-ти Троянски полк“ № 50А да заплати на Р. Й. Д., с ЕГН *****, действащ като частен съдебен изпълнител (ЧСИ) с рег. № *** на Камарата на ЧСИ, с БУЛСТАТ: *****, с адрес на кантората: *** сумата от 14 503,16 лв., представляваща недължимо платени по изпълнително дело № 701/2017 г. по описа на ЧСИ Р. Д. разноски, ведно със законната лихва от 07.09.2021 г. (предявяване на обратния иск) до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА Р. Й. Д., с ЕГН *****, действащ като частен съдебен изпълнител (ЧСИ) с рег. № *** на Камарата на ЧСИ, с БУЛСТАТ: *****, с адрес на кантората: *** да заплати на „Изи Паркет“ ООД, с ЕИК 110530806, със седалище и адрес на управление: с. Б.О., Община Троян, ул. „Зеленика“ № 21 сумата от 2 116,14 лв., представляваща сторени по делото разноски съразмерно на уважената част на иска (чл. 78, ал. 1 ГПК).

ОСЪЖДА „Изи Паркет“ ООД, с ЕИК 110530806, със седалище и адрес на управление: с. Б.О., Община Троян, ул. „Зеленика“ № 21 да заплати на Р. Й. Д., с ЕГН *****, действащ като частен съдебен изпълнител (ЧСИ) с рег. № *** на Камарата на ЧСИ, с БУЛСТАТ: *****, с адрес на кантората: *** сумата от 2 253,41 лв., представляваща сторени по делото разноски съразмерно отхвърлената част на иска (чл. 78, ал. 3 ГПК).

ОСЪЖДА „Вико“ ЕООД, с ЕИК 110564662, със седалище и адрес на управление: гр. Троян, ул. „34-ти Троянски полк“ № 50А да заплати на Р. Й. Д., с ЕГН *****, действащ като частен съдебен изпълнител (ЧСИ) с рег. № *** на Камарата на ЧСИ, с БУЛСТАТ: *****, с адрес на кантората: *** сумата от 1 738,13 лв. лв., представляваща сторени по делото разноски

съразмерно уважената част на обратния иска (чл. 78, ал. 1 ГПК).

Решението е постановено при участието на ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ АД, с ЕИК 000694286 и на „Вико“ ЕООД, с ЕИК 110564662 като трето лица-помагачи на страната на ответника Р. Й. Д..

Решението може да се обжалва пред Апелативен съд Велико Търново, в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Окръжен съд – Ловеч: _____